

Nr 106.

Af herrar **Källman** och **Carlsson** i Frosterud, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående rätt för landskommun att anordna egen uppbördsförvaltning m. m.

Klagomål förekomma ständigt i en del af landets större landskommuner däröfver, att tiden emellan hvad i kungl. förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet § 70 föreskrifves angående restlängds öfversändande till kronofogde och därefter skeende redovisning, blifver så oskäligt lång, att kommunerna härigenom ständigt måste ligga ute med afsevärda penningbelopp, hvilket förhållande för några kommuner blifvit så olidligt, att de nödgats vidtaga extra ordinära åtgärder för att själfva få hand om de indrifna restantierna, i mån som desamma inflyta.

Sålunda har Solna socken i Stockholms län redan 1909 inrättat s. k. kommunalt uppbördsverk, och likaledes Spånga socken i samma län f. o. m. 1911.

I Sundbybergs köping har af kommunalnämnden förslag väckts om kommunalt uppbördsverks inrättande, och befinner sig för närvarande frågan härom under utredning.

Åtskilliga andra kommuner, och detta särskildt i de nordliga länen, hvilka lida under samma oeffterrättlighetstillstånd i fråga om kommunalskatterestantiernas redovisning, önska ock under bättre former ordna denna angelägenhet.

Men detta låter sig ej så lätt göra.

Ty nuvarande lagbestämmelser rörande denna angelägenhet ger näppeligen kommunerna rätt härtill. Enligt ofvan åberopade § 70 i kungl. förordningen af den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet,

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 4 saml. 37 häft. (Nr 106—108.)

»upprättar kommunalnämnden — — — — —, dels ock restlängd å öfriga skattskyldiga, som vid stämman ej guldit sina kommunalutskylder. Dessa längder skola, restlängden i två exemplar, inom två månader efter upp-
bördsstämman afslutande öfverlämnas till kronofogden i orten; och åligger honom att i vederbörlig ordning indrifva och till nämnden redovisa de resterande utskylderna.»

Med »vederbörlig ordning» är ju här att förstå hvad som föreskrifves i upp-
bördsreglementet af den 19 maj 1911 samt vederbörliga instruktioner och tillämpliga delar i utsökningslagen.

Nu förhåller det sig i allmänhet så, åtminstone för de kommuner, hvilka vi närmare känna, att tiden emellan restlängds öfversändande till kronofogden i orten och från honom till kommunalnämnden inkommande slutredovisning utgör minst två år, i de ojämförligt flesta fall ännu längre tid.

Det vore ju därför ur alla synpunkter önskvärdt, att skatterestantier kunde indrifvas och redovisas på ett mera enkelt och direkt sätt och så, att kommunerna själfva inom rimlig tid komme att få använda de här ifrågavarande penningmedlen. Ett sätt, som ger sådana möjligheter, synes oss vara, att kommuner, som så önska, ägde full laglig rätt att själfva upprätta egna upp-
bördsförvaltningar och för sina tjänstemän erhålla förordnande som utmätningsmän i full utsträckning.

Äfvenså vore önskvärdt, att dylika upp-
bördsverk ägde att på sökt handräckning indrifva utskylder, hvarigenom undginges, att polismyndighet skulle samtidigt med den kommunala upp-
bördsförvaltningen handhafva indrifning af oguldna utskylder.

Skulle här anförda synpunkter af Riksdagen beaktas, torde en utredning af här berörda förhållanden böra verkställas, så att upp-
bördsreglementet, instruktioner för landshöfdingar, kronofogdar, länsmän och fjärdingsmän blefve ändrade i anslutning till egna kommunala upp-
bördsförvaltningar, äfvenså utredning om häraf föranledda ändringar i utsökningslagen.

På grund af det anförda tillåta vi oss vördsammast föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning om och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändrade bestämmelser i vederbörliga lagar, författningar och instruktioner, att landskommuner, som däraf äro i behof och så önska, må äga rätt att anordna egen upp-
bördsförvaltning samt att ifrågavarande

uppbördsförvaltnings tjänstemän må kunna erhålla förordnande som utmätningsmän.

Stockholm den 26 januari 1912.

G. W. Källman.

L. J. Carlsson.

I motionen instämma:

J. A. Wallin.

K. A. Borg.

Nr 107.

Af herr **Hallén**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående upphörande af pastors själfskrifvenhet som skolrådsordförande.

Upprepade gånger har inom Riksdagen framförts krafvet på att församlingarna må få genom val å kyrkostämma utse sina skolrådsordförande. För fem år sedan frambars detta önskemål, men vann då ej någondera kammarens bifall. Under den tid, som därefter förflutit, ha emellertid förhållandena afsevärdt förändrats. Skolväsendet inom kommunerna befinner sig i en starkt stegrad utveckling, och det arbete, som ledandet af skolans angelägenheter lägger på en skolrådsordförande, måste bli i hög grad betungande. Tar man samtidigt i betraktande den ständigt minskade tillgången af prästerliga krafter, hvilken tillgång torde bli än mer knapp, att döma af teologernas ständigt sjunkande antal vid våra universitet, så måste det synas i hög grad olämpligt att under sådana förhållanden lägga en ständigt växande börda af skolväsendets angelägenheter på ett alltjämt hopsmältande prästerskaps skuldror. Den rekrytering, som för närvarande